

6/2/2005

תמר האוזנר-רוה

זלר

זילות השואה בתוכנו

כבר בהקדמה הראשונה התברר שהסרט "הספציאליסט", על משפט אייכמן, מציג אותו כקורבן, בורג קטן, המושפל על ידי התביעה. עכשיו מתברר שמדובר בזיוף. למה?

שהוכחו במשפט, ולגמד את פשעי הנאשם. ואולם השבוע הוברר כי אין מדובר רק בהצגה מעוותת ומגמתית של השואה: יוצרי "הספציאליסט", שסברו, כנראה, כי הקורבנות לא עשו כל שביכולתם להתנגד להשמדה – זייפו את קלטת המשפט המקורי, בה נשאל אחד העדים "מדוע עליכם על הרכ" בת?" ומשיב כי לא נותר להם כוח לברוח. והלבישו את פסקול השאלה הזו על גבי תמונתו של עד אחר,

גדעון האוזנר ז"ל

שבמקום תשובה הרכין ראש ושתק. בדיקת ארכיון שפילברג העלתה, כי העד "השותק" כלל לא נשאל על הרכבת, וכי שתיקתו באה בתום עדותו בה סיפר כי עבד בטרבלניקה בהוצאת שיני זהב מהגופות, כשלפתע גילה את גופת אחותו...

נדרש מוח מעוות במיוחד כדי "לביים" אירוע כה מזוויע. שהרי אין מדובר כאן ב"חופש ביטוי אמנר" תי, ערך שזכה לאחרונה, לפרשנות מרחיבה ביותר של בית המשפט העליון בפרשת "ג'נין ג'נין". מדובר בזיוף קלטות, רכוש המדינה, ועשיית שיימוש שקרי בהן בסרט המתחזה לדוקומנטרי.

אחי ואני מתכננים לפנות בעניין חמור זה ליועץ המשפטי לממשלה. אנו נעשה זאת לא רק בשם האב. נעשה זאת בשם כולנו.

הכותבת היא עו"ד, בתו של גדעון האוזנר, התובע במשפט אייכמן

ק חזרתי מהטקס המרגש באושוויץ. נסעתי לשם בשם האיש שגולל לראשונה את זוועות השואה קבל עם ועולם. שתבע צדק בשם העם היהודי. נסעתי לשם בשם האב. אבא שלי, גדעון האוזנר, התובע הכללי במשפט אייכמן.

כילדה, זכורים לי זילות ארוכים של נדודי שינה, בהם אבא כתב, מחק ותיקן את נאום הפתיחה שלו. "איך מדברים בשם שישה מיליונים?", שיתף אותנו בלבטיו הקשים. על שרידי הקרמטוריום הקפוא בבירקנאו הנחתי פתק קטן. נאום הפתיחה של אבא ז"ל בכתב ידו: "במקום זה בו אני עומד לפניכם שופ" טי ישראל, אין אני עומד יחיד. עמדי ניצבים כאן, שישה מיליונים סטגורים..."

בתום הטקס התחבקתי עם זמרים יהב, ניצולת אושוויץ שזעקתה "למה רצחתם לי את כולם?" הדהדה עדיין בין פסי הרכבת. "זה היה נאום הסיכום שלי", אמרה לי, "דיברתי בשמם כמו אבא שלך..."

בטרם הספקנו להפשיר מהקור המצמית של הפ"לנטה האורורה ההיא, וכבר נחתה עלינו בפלנטה הח"מימה שלנו, זילות שואה חדשה. שלנו. כחול לבן.

השבוע נחשפה פרשה של זיוף קלטות ממשפט אייכמן, ושימוש בהן בסרט "הספציאליסט" המתיימר להיות סרט דוקומנטרי על המשפט. מסתבר כי הקרנת שקופית עם שמות הצדדים למשפט ותמונת אייכמן בתא הזכוכית בפתיח הסרט – ממצים את החלק הדרקומנטרי שלו. מכאן ואילך הוא רצוף פוטומונטאזים, דיאלוגים מפוברקים, שקרים וזיופים.

כל אלה נעשו במגמה להציג את עמדת יוצריו, ולפיה אדולף אייכמן, שבית המשפט פסק כי הוא הא"חראי הראשי לפתרון הסופי ולהרג מיליוני יהודים – הנו למעשה רק "בורג קטן", פקיד זוטא ואפרורי. מומחה להסעות ולתזמונים של רכבות. ספציאליסט.

כבר בהקרנת הבכורה של הסרט הוא הותיר בלב הצופים תחושה קשה של היפוך היוצרות, כשהנאשם מצטייר כקורבן, המושפל ונגזף ללא הרף ע"י התביעה. יכולת לחוש את התדהמה וההלם על פני הצעירים בקהל. הם, שלא חוו את המשפט – לא ממש הבינו מדוע הוציאו את אייכמן להורג. השופט גבריאל בר, סגן התובע הכללי במשפט אייכמן, עלה לבמה והתייע על הניסיון של יוצרי הסרט לסלף עובדות